

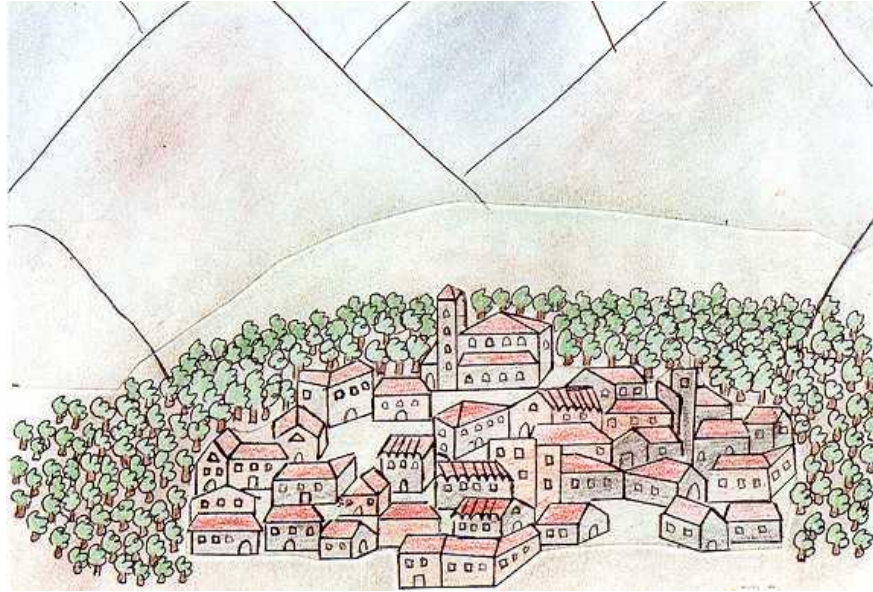

UNA IDEA ENGRESCADORA

1.- Ara us explicarem la història d'un nen que fou "el creador" de la nostra escola: l'Escola Pia.

Ben segur que ens ho passarem d'allò més bé llegint la història del gran amic dels nens.

2- En un petit poblet de l'Aragó, no massa lluny del Pirineu, anomenat Peralta de la Sal, va néixer Josep de Calassanç l'any 1557.

Sabeu per què es deia Peralta de la Sal?
Es deia així perquè en aquest poble hi havia una pedra molt alta i als afores, unes salines (lloc d'on es treu la sal); hi treballava molta gent d'aquell indret.

3- En Josep era el petit de vuit germans. El seu pare, en Pere, tenia molt bones mans per treballar el ferro.

La seva mare, Maria, era una dona molt bonica, senzilla i amable. Els seus germans nomien: Maria, Joana, Magdalena, Esperança, Elisabet, Pere i Joan. Era una família molt unida, s'estimaven molt i s'ajudaven en tot el que era necessari..

4- La seva mare els explicava moltes coses sobre Jesús, així tots els fills van créixer coneixent la fe cristiana .

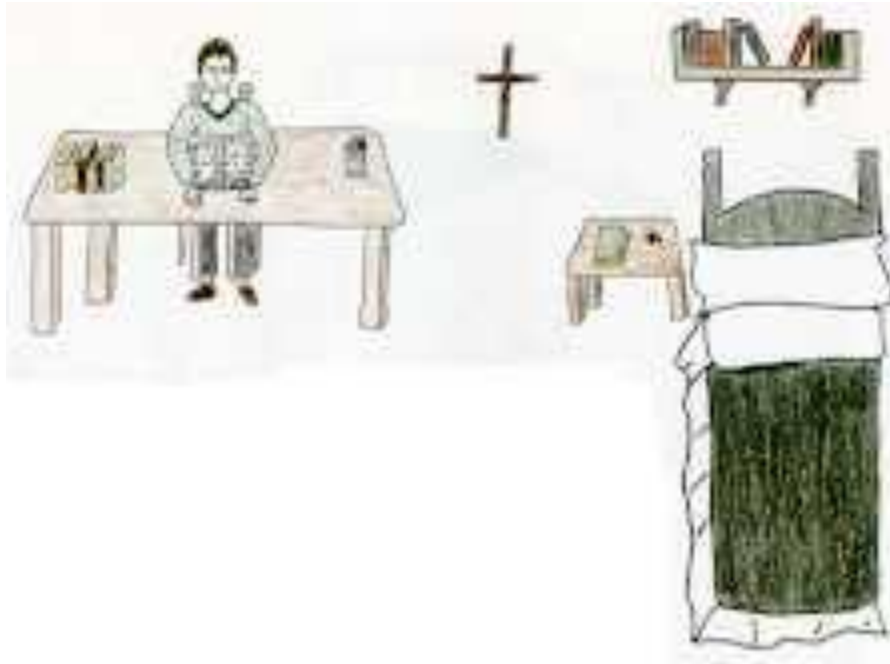

En Josep era com qualsevol altre nin: li agradava jugar, saltar, córrer i tenia molts amics. Era decidit, alegre, fantasiós, entremaliat. . .

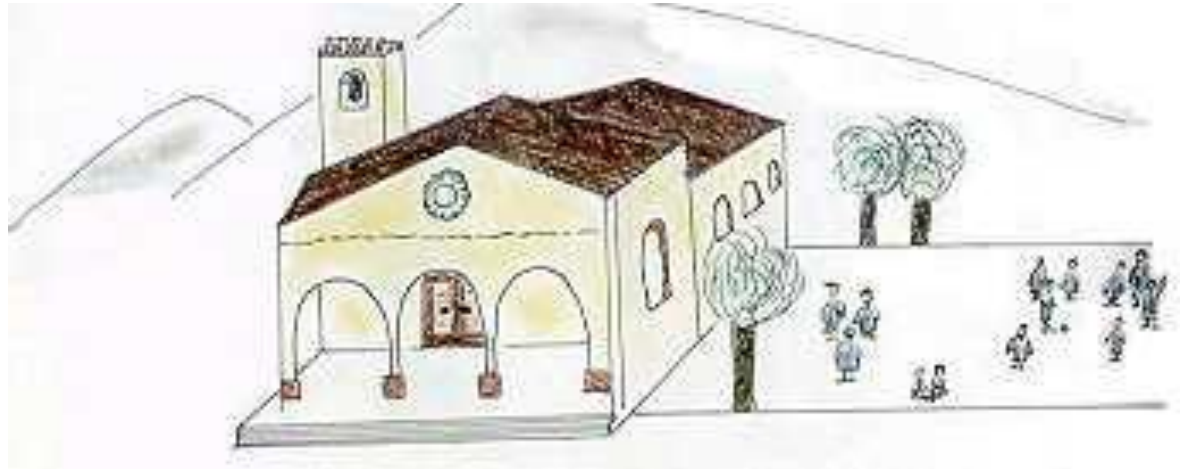
Es va anar fent gran amb un esperit bondadós, responsable, estudiós i amb una simpatia especial cap als altres.

El seu aspecte era el d'un al·lot saludable, alt i valent.

5 - Després d'aprendre les primeres lletres, els seus pares decidiren portar-lo a estudiar a un poblet prop d'on vivien: Estadella .

Era una escola religiosa. Pensau que en aquella època no tots els nins anaven a escola, només ho feien els més rics. Els pobres, que eren la majoria, treballaven. A l'escola era molt conegut i tenia molts amics. Intentava fer el bé i així cada dia que passava coneixia més Jesús, tant que els companys li deien "el santet".

6- Se n'anà a Lleida per estudiar a la Universitat. Era un jove alt i ben plantat. Li agradava posar pau entre els seus companys: quan es barallaven o s'insultaven, ell s'hi apropava i, amb bons consells, els feia reflexionar i recapacitar sobre el seu comportament.

Després de sis anys estudiant a Lleida, sent la veu de Déu que el crida a seguir el seu camí, se'n va a València i Alcalá de Henares a estudiar per capellà.

7- El desembre de 1583, quan tenia 26 anys, fou ordenat sacerdot pel bisbe de la Seu d'Urgell.

Era un sacerdot molt jove, obert i il·lusionat en la seva nova vida.

Va celebrar la primera missa al seu poble, Peralta de la Sal, acompanyat de la seva família i tots els seus amics.

Tothom hi va participar i estaven molt contents.

Aquell dia les campanes repicaven amb gran alegria.

8- Un dia, passejant pel camp va veure de lluny un pagès que no podia fer sortir el seu ase del fang.

Ell, tot decidit, s'hi acostà i en veure el gran problema, va preguntar-li:

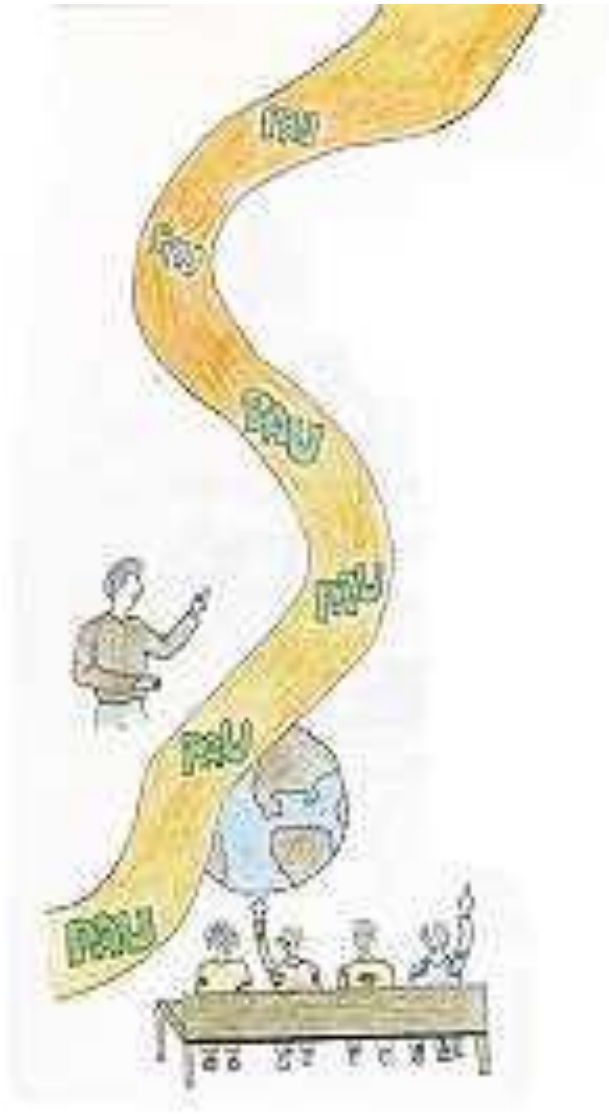
-Què et passa?

El bon home tot suat i arremangat se'l mirà i bufà:

-No puc treure aquest ruc d'enmig del fang.

En Josep, sense pensar-s'hi dues vegades, s'ajupí, es posà sota la panxa de l'ase i el tragué fora.

9- El nostre amic era un jove amb moltes qualitats: pacífic, treballador, sincer i bo. Volia, sobretot, que els nens aprenguessin que el camí de la pau era el millor per estimar-se i comprendre's una mica més cada dia.

Una de les frases que li agradava més era: "Val més la pau que tot el món". Això vol dir que no hi ha res més important que la pau.

10- Anava passant el temps i cada dia era més bon sacerdot. Així creixia la seva estimació a Maria, la mare de Déu.

La tenia present en moltes de les seves pregàries, perquè pensava que Maria, com totes les mares, es preocupa de tots els seus fills.

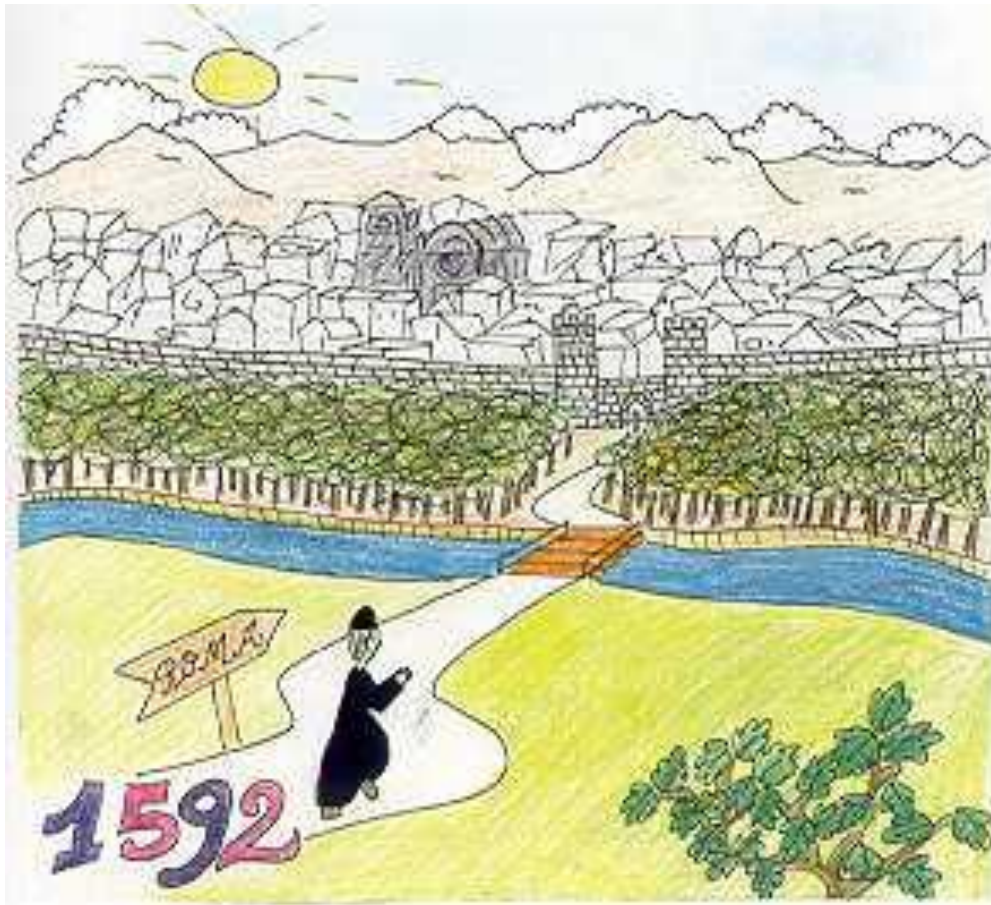
Per això, quan era al seu poble, visitava el santuari de la Mare de Déu de la Ganza; i a la catedral de la Seu d'Urgell, la capella de la Mare de Déu dels Dolors.

I tu, penses sovint en Ella?

ROMA

11- El gener de 1592 Josep de Calassanç emprengué viatge cap a Roma. Allí el va rebre el cardenal Colonna, un home viu i molt intel·ligent.

En veure'l s'adonà que tenia moltes qualitats i li encarregà l'educació dels seus nebots. En Josep ho acceptà de bon grat, ja que aquesta feina li permetria guanyar alguns doblers.

12- Amb el pas del temps, s'adonà que no estava del tot satisfet amb allò que feia. Volia alguna cosa més: servir Déu i els altres amb tot el seu cor.

Per això s'apuntà a diversos grups que es dedicaven a ajudar els necessitats.

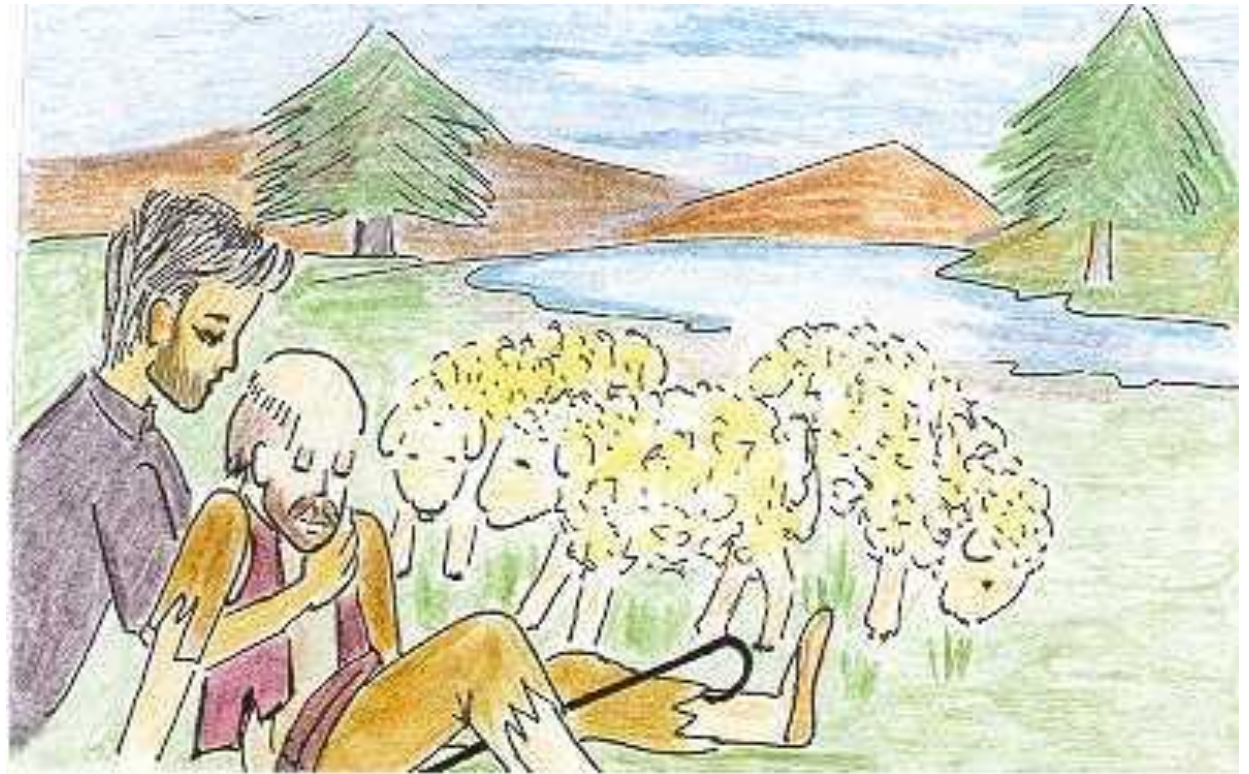

Ell no sabia el que el destí li preparava, ja que. . .
...Roma estava a punt de caure en una gran catàstrofe:
LA PESTA!

13- La pesta arribà als barris més pobres de Roma.
Sabeu què era la pesta? Era una malaltia en què moria molta gent.

Ell, amb l'afany d'ajudar els altres, s'oferí a les persones més necessitades, sense cap mena de por que li poguessin encomanar la greu malaltia.

Va fer el cor fort i afrontà, amb valentia, aquells moments tan difícils.

14- Un dia va veure uns vailets al carrer que es barallaven. Ningú no es preocupava d'ells, anaven mal vestits i s'insultaven els uns als altres de mala manera.

En Josep va quedar corglaçat davant de tants disbarats. Aquell panorama era esgarrifós. En aquell moment s'adonà que algú hauria de fer alguna cosa per a ells. -Per què no jo?, es va dir.- D'aquí li sortí la idea de crear una escola per a tots els nens on aprendre a respectar-se, estimar-se, conviure en pau i formar-se pel demà.

15- La primera escola començà a la vella sagristia de l'església de Santa Dorotea, situada en un barri molt pobre de Roma. Va ser la primera escola popular i gratuïta d'Europa.

En un principi eren pocs alumnes i ell els comprava el material escolar (llapis, gomes, llibretes ...) amb els diners que guanyava treballant i amb l'ajut d'altres persones.

Josep volia que tothom pogués tenir escola. Per això no feia diferències: admetia com a alumnes tant a rics com a pobres, creients i no creients. Ell pensava que, si Déu fa sortir el sol per a tothom, l'escola ha de ser també per a tots.

16- Amb el temps molts més nens volien anar a l'escola d'en Josep. N'eren tants que ja no hi cabien. Per això van haver de buscar altres llocs i altres mestres joves per poder atendre'ls. Ja arribaven a cinc-cents. Tothom volia anar-hi per aprendre totes les coses bones que allí els ensenyaven.

Amb molt d'entusiasme, Josep de Calassanç dedicà tota la seva vida a una mateixa idea: "Crear col·legis per a tots i especialment per als més necessitats".

Va haver de lluitar i treballar molt per aconseguir una escola sense diferències.

Li van oferir altres càrrecs importants, però no li interessaven. Volia estar al costat dels més febles i pobres.

17- L'any 1612 es traslladaren al centre de Roma, a un edifici prou gran, on hi cabien més alumnes. Es deia Sant Pantaleó. Aquesta serà la "casa mare" de l'Escola Pia. Sabeu per què es diu Pia? Perquè ell volia una escola gratuïta per a tothom, basada en l'oració i la cultura.

Era la primera vegada en la història que els nens pobres tenien una escola per a ells.

Tots els que es dedicaven a ensenyar en aquesta escola -Escola Pia- rebien el nom de "pares" perquè acollien molts nens que no cuidava ningú.

18- Al principi tot anava bé,
però al cap d'un temps l'escola
es va quedar sense diners i
alguns volien tancar-la.
Les famílies i els nens es van
quedar molt tristos i no sabien
què fer.

En Josep va resar molt per trobar una solució .
Van posar una bústia a la porta. Al vespre, era plena
de diners.
L'escola va poder continuar!

19- L'escola tornà a funcionar i tot anava molt bé.
El pare Josep, com a bon director, es preocupava de tot allò que feia falta.
Ell volia que els nois aprenguessin molt i de pressa.
Per això repartí els nens en diferents cursos segons les edats. Encara avui dia seguim la seva idea!
Penseu que abans, petits i grans estaven en una mateixa classe.

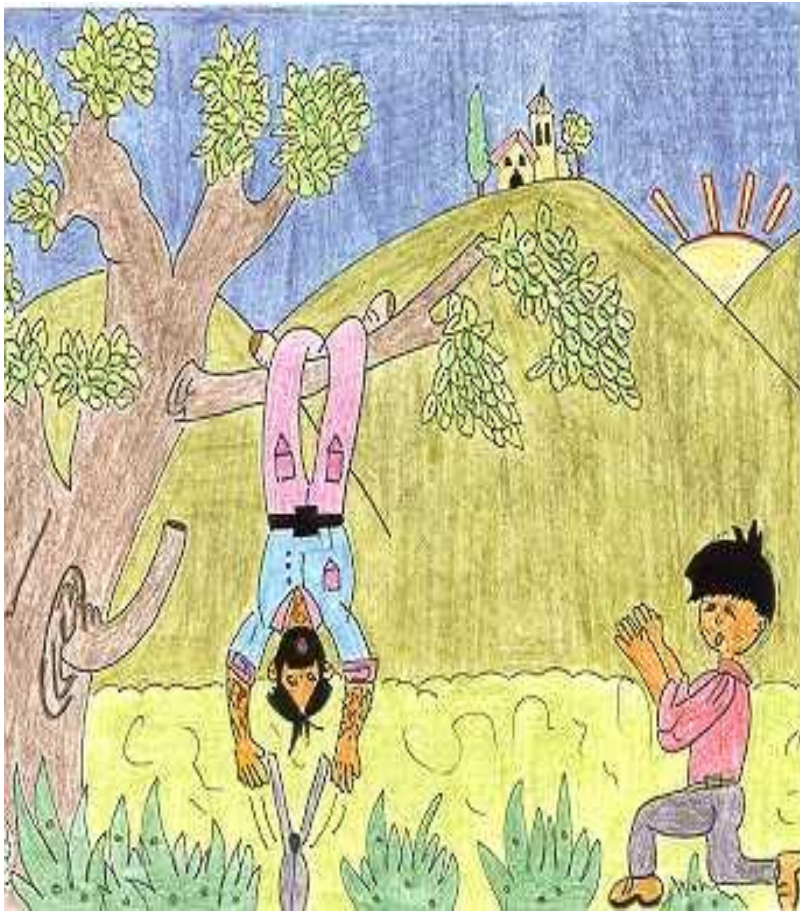

20- En Josep volia que els mestres de les seves escoles fossin els millors.

Els enviava a aprendre de la gent més sàvia de l'època.

Un savi d'aquell moment es deia Galileu.

Molts joves escolapis van col·laborar i aprendre amb la seva ciència.

21- Voleu saber un fet curiós?
Un jardiner estava esporgant els arbres del pati d'un Bisbe. L'home estava enfilat en una branca molt alta, li relliscà el peu i quedà penjat de cap per avall, pobre home!

El seu fill que ho veié s'agenollà davant seu i començà a resar. El Bisbe estava enfeinat en el seu despatx, quan va escoltar unes veus que venien de fora: eren el jardiner i el seu fill que estaven pregant.

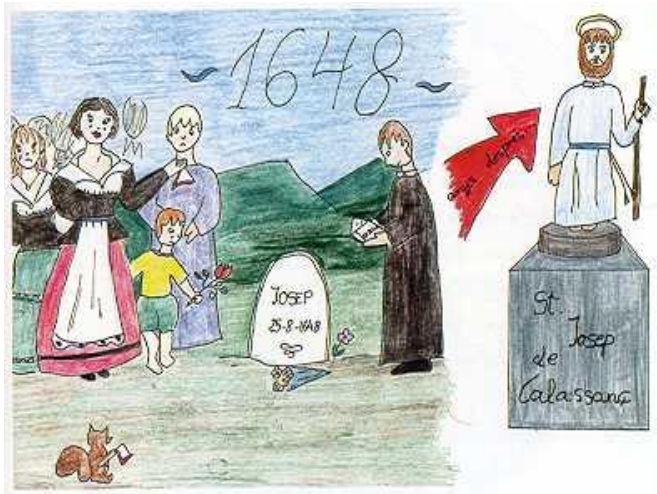
Tot seguit l'anaren a socórrer i el baixaren de l'arbre.

Quan hagué passat l'ensurt, el Bisbe, tot sorprès, preguntà al nen:

-On has après aquestes oracions?

-El nen contestà tot decidit:

- Al col·legi de l'Escola Pia, on el pare Josep ens ensenya a fer pregària.

22- Ja heu pogut comprovar que la vida del pare Josep no va ser gens fàcil. Va lluitar fins que va ser un vellet de noranta-dos anys.

Durant la seva vida va passar dies alegres i tristos. Fins i tot el van tancar a la presó, per defensar el que ell creia que estava bé i era bo per a tothom.

Al cap de poc temps va emmalaltir i, com que en aquella època no hi havia tants medicaments com hi ha ara, va morir el 25 d'agost de 1648.

Totes les persones que l'estimaven van sentir molt la seva mort.

Els nins cridaven pels carrers:

"Ha mort el sant!".

Al cap de molt temps, el Papa de Roma el reconeix com a Sant, perquè havia dedicat tota la seva vida a fer el bé als altres.

23- Els escolapis que havien seguit el camí de Sant Josep de Calassanç van crear altres escoles arreu del món.

24- La seva obra ha continuat al llarg dels anys fins a arribar als nostres dies.

De l'Escola Pia han sortit personatges molt importants: bons científics, bons polítics, bons artistes ...; i sobretot n'han sortit bons cristians.

25- La història arriba a la seva fi . . .

Us ha agradat, oi?

Tots podem estar contents que Josep de Calassanç tingués la idea de fer una escola oberta per a tots, sense diferències de cap mena.

Gràcies pare Josep!

© Escola Pia de Catalunya (Barcelona)
"Una idea engrescadora" 1996

Text: Rosa Maria Pinent, Concepció Queralt, Maria Mercè Serracanta
Professores de l'ESCOLA PIA DE CALDES

Il·lustracions:

M. Pilar Abril Carme Flaqué Sara Nova Laura Alcaraz Mireia Gibrat
Laura Nualart Patricia Burgos Marta Mariné Débora Parra Eva
Busquets Maria Martínez Meritxell Vidal Jordi Desquens Núria Mencia
Xavier Vilardell

Alumnes de l'ESCOLA PIA DE CALDES